

Καὶ ξυπνεῖ μᾶς πλάσις χαύνη
καὶ ἐστεμμένη παρελαύνει
μὲν χλωρὸν κοτίνου κλωνον.

Ἐλα, Μοῦσα, ἔσανθάλε
τοῦ κοτίνου τὸ κλωνάρι,
ποιοῦ βραβεύει τοὺς ἀνδρείους.

Καὶ μᾶς τῷφερε τὸ πάλαι
τῆς Ἀλκμήνης τὸ βλαστάρι
ἀπὸ τοῦς Γερμορείους.

Ψάλλε καὶ τὸν Κυβερνήτη,
ποῦ μεγάλα προκρύπτει,
μὲν διλωσεῖ δὲ λαλῶν
καὶ πολλὰ δικαδλῶν
καὶ πολλοὺς ὑπόδουλον,
κραταιόνει καὶ τὸ κράτος, κραταιόνει καὶ τὸ κόμμα,
καὶ σηκόνει τὴν πυγμή του καὶ εἰς Στρατηγούς ἀκόμα.

Μέδ' ὅτην ἀλλή φασαρέα τοῦ Σμολένσκη τειμώρεα.

Φ. — Κι' ὁ Σμολένσκη κι' ὁ Σμολένσκη τιμωρεῖται σοβαρῶς...
τί νὰ τρέξει καὶ τι νὰ κάνη... ἀνορθώσεως καρός.
Σὲν ἀκούων σούπαρ ἔκαποδίζουμεις τάχ γέλωνει,
καὶ καμπόσεις τῆς Βουλγ. περιουσάτατας κοτέλαι
εἰπανει καὶ ἀντὶ πῶς πρέπει κάπως νὰ τιμωρηθῇ
καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Σμολένσκη τὸ λασφιλές σπαθί.

Μέγας τῆς πυγμῆς ὁ τρόμος...
νὰ καὶ ὅτον Σμολένσκη κτύπο,
νὰ μὴν κάνῃ περανόμως
συνεπτύξεις μὲν τὸν Τύπο.

Μέγας τῆς πυγμῆς τὸ βέρος,
μέγας τῆς πυγμῆς τὸ θάρρος.
Κι' ὁ Σμολένσκης τιμωρεῖται
τὴν Ἀνόρθωσιν θαρρεῖτε,

ποῦ δὲν εἶναι παῖδες γέλα,
καὶ τραβήγετε κορδέλα.

Μέγα τῆς πυγμῆς τὸ κράτος
καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος...
τούτη λένε πῶς δὲν παῖζει.

Τὶ πυγμὴ καὶ αὐτὴ μεγάλη!...
τὴν θαυμάζουνε καὶ Γάλλοι,
τὴν θαυμάζουνε καὶ Εγγλέζοι.

Μέγα τῆς πυγμῆς τὸ νεῖκος
καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος.

Τιμωρεῖται κι' ὁ Σμολένσκης, Στρατηγὸς λεοφιλῆς;
Στρατηγὸς μας ἐν εἰρήνῃ, Στρατηγὸς μας ἐν πολέμῳ,
κι' ἀλαλέζουν πυγμάχοι καὶ πυγμάζοι τῆς Βουλγ.,
ποῦ τὸ μένος των μὲ σκιάζει κι' ἐμπροστά των θλος τρέμω.

Τιμωρεῖται κι' ὁ Σμολένσκης... ἀνορθώσεως κατίρος...
νέον ἀδλον ἀναγγέλλει τῶν πυγμάχων ὁ χορός.
Φιλελεύθερος ποιὲν τιμωρίας πειανίζει,
πλὴν ὁ κόσμος ζεφωνίζει:

Τέτοιο Στρατηγοῦ σπαθί,
τέτοιο ζέρος σὲν κι' αὐτό,
δοσο κι' ἀν τιμωρηθῇ,
μένει πάντα λατρευτό.

Φαγοπότε τοῦ Εκόρφατη μέδ' ὅτ' Αχέλλεο Παλάτε.

(Ο Φασσούλης κι' ὁ Περικλῆς ἀπὸ τὸ σπῆτι βγαίνουν
κι' ἵνκόγνιτο ἐπὶ τὴν Κέρκυρα διὰ νυκτὸς πηγαίνουν.)